

Stimați ascultători! Din inimă vă salut în scumpul și sfântul nume al Domnului Isus Hristos cu cuvântul apostolului Pavel:

„Prin harul lui Dumnezeu sunt ce sunt” (1Cor 15.10). Pavel era un bărbat plin de râvnă pentru legea lui Moise. El a șezut la picioarele lui Gamaliel și era convins de învățătura fariseilor și cărturarilor. Pentru el creștinii erau niște încălcători ai legii, și era pregătit să-i pedepsească, crezând că prin aceasta face o slujbă lui Dumnezeu. Totuși, Domnul a văzut dorința lui adâncă de a-I sluji și l-a întâlnit prin harul Său, când Pavel mergea pe drumul Damascului. La impactul cu lumina supranaturală, a căzut la pământ și a auzit un glas, care-i zicea: „Saule, Saule, pentru ce mă prigonești?” Prin această trăire cu Isus Hristos cel înviat, viața lui a fost schimbată complet, și el (Pavel) a devenit o unealtă aleasă pentru El.

În Vechiul Testament citim că Domnul a vorbit către Moise în Exod 33.19b „Eu mă îndur de cine vreau să Mă îndur, și am milă de cine vreau să am milă!” Moise a fost un om obișnuit, a fost căsătorit și se îngrijea de lucrurile vieții, ca și orișicare altul. Dintr-o dată i s-a arătat Domnul într-o flacără de foc care ieșea din mijlocul unui rug. Moise s-a speriat. O frică de moarte l-a cuprins. Bine că această stare nu a ținut prea mult. Dumnezeu i s-a arătat ca un foc mistuitor. Vocea Dumnezeului Atotputernic a vorbit cu el în limba lui maternă. Viața acestui bărbat a fost transformată pentru totdeauna. El nu mai putea fi același. Ce nu a putut realiza înțelepciunea egipteană, ce nu a putut face învățătura despre Dumnezeu, a realizat-o o trăire directă, o întâlnire cu El pentru totdeauna.

Poate să zică cineva: „Aceasta a făcut Dumnezeu cu Moise, dar cu mine nu a făcut încă nimic”. Din acest motiv avem privirea Cuvântului, pentru ca fiecăruia să-i fie arătată calea unei trăiri cu Dumnezeu. În acest timp cei mai mulți se mulțumesc doar cu

auzirea sau vorbirea despre ceea ce au trăit alții cu Dumnezeu fără ca ei înșiși să caute o legătură personală cu Domnul.

Prin multele relatări ale oamenilor din Vechiul și Noul Testament, care au avut o trăire cu Dumnezeu, să ne fie nouă arătat drumul pe care trebuie să pășim pentru ca să avem parte de aceleași lucruri. Noi observăm că însuși Dumnezeu a pus în inimă o dorință și o cerere adâncă după El. După aceea a venit timpul, în care această cerință a fost potolită.

Despre Moise este spus că a fost învățat cu înțelepciunea egipteană. Despre Pavel am citit că a șezut la picioarele lui Gamaliel, dar amândoi au trăit ziua întâlnirii directe cu Domnul. Moise a văzut un foc care se afla într-un tufiș, iar după aceea a auzit vocea Domnului Dumnezeuului Atotputernic, din acest foc. El s-a speriat și și-a scos încălțămintează căci în prezența Dumnezeului cel Sfânt, pământul pe care stătea era sfânt.

Și Pavel L-a întâlnit pe același Domn, și a căzut la pământ. Moise și Pavel nu L-au trăit pe Dumnezeu în biserică, ci sub cerul liber. Nu toți oamenii care devin credincioși, aud vocea auzibilă a Domnului. Dar toți, care vin la Isus Hristos, sunt cuprinși de Duhul Sfânt și ascultă de vocea Cuvântului Său. Cuvântul lui Dumnezeu le devine așa de viu ca și cum l-ar auzi pe Domnul direct vorbindu-le personal. Sub impresia dumnezeiască a vestirii, Îl lăsați pe Domnul să vă vorbească și veniți la o întâlnire cu El. Cum a fost deja zis înainte, trebuie să fie pusă în noi o dorință, ca să poată fi potolită. Un om sătul respinge și cea mai bună mâncare; un om care nu are o sete respinge și cea mai bună băutură. Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire căci ei vor fi săturați.

Este voia lui Dumnezeu ca oamenii din acest timp să fie smulși afară din formalismul mort al creștinismului, și prin propovăduirea Evangheliei să fie transpuși în prezența lui Dumnezeu și să-L trăiască astfel pe Domnul așa cum noi găsim aceasta relatat în Sfânta Scriptură. Încă este același Dumnezeu pe care-L întâlnim în Vechiul și Noul Testament.

Noul Testament a fost deja inclus în planul de mântuire al Vechiului Testament. Prorociile și făgăduințele care au fost date în Vechiul Testament se împlinesc în decursul Noului Testament, și se mai împlinesc în decursul planului de mântuire. Dacă citim în Prooroci, în Psalmi, în cărțile lui Moise sau în Evanghelii, în faptele apostolilor și în scrisori, întâlnim relatări și trăiri care trezesc în noi o dorință mare de a veni în același fel în prezența lui Dumnezeu, pentru a-L trăi pe El și puterea Lui așa cum s-a întâmplat atunci.

Isus Hristos este astăzi încă același. Dacă ne punem nădejdea în El și suntem credincioși Cuvântului Său, atunci El Își va împlini făgăduințele Sale. În timpurile Bibliei veneau un număr mare de oameni la El. Când au rămas câteva zile la El, au vrut să plece flămânzi mai departe, dar Domnul a zis ucenicilor Săi: „Dați-le de mâncare”. Isus nu ne trimite flămânzi, dimpotrivă, El poruncește acelor pe care El i-a trimis și căroră le-a încredințat vestirea Cuvântului Său și Evangheliei lui Isus Hristos: „Dați-le voi să mănânce” (Matei 14.16 ;15.36).

Domnul nu i-a respins pe păcătoși și pe bolnavi, care veneau în gloate mari la El, sau erau aduși. Nu, El îi vindeca pe toți. Pe nici unul nu l-a trimis la medic sau la pastor. Este scris: „Eu sunt Domnul, medicul tău” (Exod 15.26) și „El este Mântuitorul nostru”.

Isus Hristos vrea să se descopere fiecăruia personal din nou. Sfânta Scriptură nu este o carte istorică veche, ea conține doar relatări care ne transpun în prezența lui Dumnezeu, și ne arată înaintea ochilor lucrarea Duhului Sfânt pentru a observa din aceasta ce ne-a pregătit Dumnezeu nouă.

Stimați ascultători, scumpi prieteni, dragi frați și surori! Domnul nu ne-a însărcinat ca să ținem oamenilor cuvântări religioase. El ne-a poruncit ca să-L propovăduim pe El ca același, care mântuiește pe păcătoși, eliberează pe cei legați, vindecă pe bolnavi, ca Acela care le zice oamenilor: „Veniți toți la Mine, cei trudiți și împovărați, și eu vă voi da odihnă sufletelor voastre.” (Matei 11.28,29). El oferă tuturor harul Său.

Probabil zice unul sau celălalt: „Eu am încercat aceasta și cealaltă, m-am dus la adunarea aceasta sau cealaltă, și am fost dezamăgit” Astăzi merge chemarea la toți, să vină la Isus Hristos. Cine se bizuiește pe oameni, va fi dat de rușine, dar Isus nu ne dezamăgește niciodată.

Cine vine la El cu încredere, va primi și va trăi astăzi ceea ce au primit și au trăit oamenii în trecut, cei care și-au pus încrederea în Dumnezeu. Moise și Saul au fost oameni obișnuiți. Nimeni să nu se gândească că Dumnezeu le-a făcut o prioritate. Este scris: „Dumnezeu nu este părtinitor (Fapte 10.34), și de cine se îndură El, se îndură, și are milă de cine vrea să aibă milă”.

Noi zicem ca apostolul: „Prin harul lui Dumnezeu sunt ceea ce sunt”.

Să fie toți cuprinși de această propovăduire, și să aibă înclinarea corectă către Dumnezeu și Cuvântul Său, și să nu mai socotească vina nici unui om sau unei biserici, ci să vină într-o rugăciune credincioasă la Domnul, și să-L trăiască în același fel așa cum s-a întâmplat în zilele Bibliei. Astăzi încă trăim în timpul harului, în care trăiau apostolii. Încă nu s-a schimbat nimic la Dumnezeu și în Cuvântul lui Dumnezeu, la dragostea lui Dumnezeu, la puterea Lui, la îndurarea Lui și la mila Lui. Cuvântul Lui și făgăduințele Lui sunt aceleași. Cine crede și vine la El, are voie să-L trăiască astăzi în același fel și să cânte cu poetul de cântări: „Și eu sunt unul, care a găsit harul”.

Lăsați-ne să ne rugăm!

Tată ceresc, Îți mulțumesc Ție din toată inima pentru Cuvântul Tău Sfânt. Eu te rog, descoperă-Te fiecăruia personal într-un mod deosebit. Fie ca toți să creadă acum Cuvântul Tău și să se roage Ție prin încredere. Salvează, vindecă, eliberează și binecuvântează-i pe toți. Eu te rog în Numele lui Isus. Amin.